

Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Οὐδέποτε ὑπῆρξε τόσο ἀνήμερος ὁ κύριος Θεόδωρος. Οὐτε ὅταν εἶδε δημοσιευμένην τὴν πρώτην ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταπόκρισιν τοῦ ἀπαισίου Στῆλμαν εἰς τοὺς *Καιρούς*, οὔτε ὅταν ὑπεσχέθη τὴν ἀποκοπὴν τῆς δεξιᾶς του εἰς τὰ αἰμοχαρῆ μέλη τοῦ Ἑθνικοῦ Δεσμοῦ, οὔτε ὅταν δι' ἀπυκρύφωιν ἔτι καὶ ἀδήλων σκευωριῶν μετὰ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἐκλήθη εἰς τ' ἀνάκτορα ὁ πολιτικός τῶν Μολάων. Ποτὲ δὲν ἐδημάτισε τόσοں πυρετωδῶς ἐν τῷ δωματίῳ του καὶ ποτὲ δὲν ἐθασάνισε περισσότερον τὰς θαλαρὰς φαβορίτας του. Ἐπὶ ἡμέρας ἤδη δὲν θέλει νὰ ἰδῇ κανένα, δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ κανένα. Εἰς πάντα πλησιάζοντα πρὸς αὐτὸν νομίζει ὅτι ἀνκαλύπτει τὴν μορφήν καὶ τὸ ἦθος ἐχθροῦ. Μάτην ἐζήτησε νὰ διασκεδάσῃ τοὺς συλλογισμοὺς τοῦ ἐργαζόμενος. Ἀδίκως προσεπάθησε ν' ἀναγνώσῃ τι, ἀδίκως προσεπάθησε νὰ γράψῃ. Τοῖς ἤρχισε τὴν πρὸς τὸν λαὸν *Ἐκκλησίαν* καὶ τετράκις ἐν ἄρθρον διὰ τὴν *Πρωτὰν*. Ἀλλ' ἠναγκάσθη μετ' ὀλίγον νὰ τὰ ἀφήσῃ καὶ τὰ δύο, πειθόμενος καὶ ὁ ἴδιος ὅτι δὲν ἦτο εἰς τὰ καλὰ του: εἶχε γράψῃ δέκα κατὰ σειράν γραμμὰς χωρὶς νὰ ἠμπορέσῃ νὰ κάμῃ μίαν κἂν περίφρασιν! Μόλις μετὰ πολλὰς ἡμέρας συγκατένευσε προχθὲς νὰ λάβῃ ὀλίγην τροφήν· ἀλλὰ σχεδὸν ἀμέσως ἐτίναξε τὸ προσνεχθὲν αὐτῷ πινάκιον ζωμοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὑπηρέτου κραυγάζων:

— Καὶ σὺ ἀκόμη συνεννοεῖσαι μὲ τοὺς ἐχθροὺς μου; Ρόφημα φωλεῶν χελιδόνων μοῦ ἔφερες νὰ φάγω, ἀχρεῖς;!

Καὶ οὔτε τρώγει ἑκτοτε, οὔτε κοιμᾶται, οὔτε ὀμιλεῖ, ἀφ' ὅτου ἀνέγνωσεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν ἀφίξιν τῆς κατηραμένης αὐτῆς ἰαπωνικῆς ἀποστολῆς.

Ἰαπωνικὴ ἀποστολὴ ἐν Ἀθήναις! Ἰαπωνικὴ ἀποστολὴ ἐν ἡμέραις προὑπολογισμοῦ, ἐλλείμματος, περισσεύματος, διχλύσεως βουλῆς, ἐκλογῶν μὲ εὐρεῖαν περιφέρειαν! Ἰαπωνικὴ ἀποστολὴ ἐν ἐποχῇ ἀφίξεως δημάρχων, ἀναχωρήσεως βουλευτῶν, κατάρτισεως συνδυασμῶν! Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν ἐξηγοῦνται! Δὲν ἔφθανεν ὁ Ἀλφρέδους, δὲν ἔφθανεν ὁ Σαίτη, δὲν ἔφθανεν ἡ Θηρεσίς, δὲν ἔφθανεν ὁ Τσάμπερλαϊν, ἀλλ' ἦτον ἀνάγκη νὰ ἔλθουν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀσχημάνθρωποι ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ἑσχάτης Ἀνατολῆς; Αὐτὸς ὁ Τρικυόπης θὰ ἦτον ἀξίος νὰ ζητήσῃ συμμάχους καὶ ἀπὸ τοὺς ἀντίποδας! Δὲν εἶδατε περιποιησεις ποῦ τοὺς κάμνει; Τοὺς ἔστειλεν ἀμάξας τοῦ δημοσίου, τοὺς ἐπεσκέφθη ἰδιαιτέρως καὶ παρέμεινεν ἐπὶ ὥρας καὶ τοῖς ἔδωκεν ὡς συνοδὸν τὸν πιστότερόν του ἀξιωματικόν, τὸν Μάνεσσην. Εἶνε ἀμφιβολία ὅτι κατὰ μηχανογραφία κρύπτεται ἐδῶ;

Βεβαίως μυστήριόν τι εἶνε εἰς τὴν μέσσην. Τί ἤθελαν νὰ σηκωθοῦν αὐτοὶ καὶ νὰ ἔλθουν ἀπὸ τὴν Ἰεδδῶ; Ἡ ἐκεῖ ἢ ἰδῶ τὸ ἴδιον εἶνε. Μήπως ὁ Στῆλμαν ἦτο πλησιέστερα, ὅταν ἦλθε τόσον ἔξαφνα καὶ ἐχώθη εἰς τὰς ὑποθέσεις μας; Καὶ ἐν τούτοις περισσότερον συνετέλεσεν αὐτὸς εἰς τὸ νὰ φέρῃ τὸν ἀποκλεισμόν, παρ' ὅλα ὁμοῦ τὰ ἄρθρα τῆς *Παλιγγενεσίας* καὶ τῆς *Ὠρας*. Ποῖος δύναται νὰ ἐγγυηθῇ ὅτι καὶ αὐτοὶ δὲν ἦλθαν τόρᾳ διὰ νὰ ἐπηρεάσουν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν; Φθάνει μόνον νὰ μὴν εἶνε συνεννοημένοι μὲ τὸν Παπαμιχαλόπουλον, οἱ σιχαμένοι, οἱ κιτρινομούρηδες! Ἀλλ' ὅχι ἀφοῦ εἶνε κίτρινοι, θὰ ἦλθαν διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὸν Σωτηρόπουλον βεβαίως!

Καὶ σκέπτεται καὶ σκέπτεται καὶ ἀγωνιᾷ ὁ κύριος Θεόδωρος. Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ πολεμήσῃ τις ἀντιπάλους με-

καχειριζομένους τοιαῦτα μέσα καὶ τοιαῦτα ὅπλα; Ὅλας τὰς σκέψεις του ἀπορροφᾷ ἡ ἀποστολὴ αὕτη. Ἀνέβαλεν ἐπιτήδως τὸ ταξιδεῖν του εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ παρήτησε πᾶσαν φροντίδα πρὸς κατάρτισιν τῶν συνδυασμῶν. Ἡ μόνη του ἐργασία εἶνε ἤδη πῶς νὰ παρκαλοῦθῃ ὅλα τὰ κινήματα τῶν καὶ ὅλας τὰς πράξεις τῶν ἐφ' ὅσον μένου ἐν Ἑλλάδι. Καὶ τόσον εἶνε προσηλωμένος εἰς αὐτοὺς ὁ νοῦς του, ὥστε προχθὲς θελήσας πάλιν νὰ γράψῃ κατὰ τι διὰ τὴν *Πρωτὰν*, παρετήρησεν ἑπειτα μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ἀντ' αὐτοῦ εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ γράφῃ πείρημα, οὕτινος οἱ δύο πρώτοι στιχοὶ ἦσαν οἱ ἐξῆς:

*Ἐν μέσῳ τόσων συμφορῶν, ἐν μέσῳ τόσων πόγων
Μᾶς ἦλθε κ' ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἐκ τῶν Ἰαπώνων!*

Ἠγόρασε μίαν γεωγραφίαν καὶ ἤρχισε νὰ μελετᾷ τὴν περιγραφὴν τῆς Ἰαπωνίας. Καὶ εἶδε μυρία παράξενα πράγματα, τὰ ὅποια ἠγνύει ἐντελῶς. Εἶδεν ὅτι εἶνε γείτονες τῶν Κινέζων, ὅτι εἶνε περισσότερον ἡμῶν παπολιτισμένοι, ὅτι ἡ πρωτεύουσα αὐτῶν καλεῖται *Ναγκασάκη*. *Ναγκασάκη!* Ἀλλὰ τότε ἡ ἀποστολὴ αὕτη θὰ ἦλθε διὰ ν' ἀναγκασθ. ἀκρ τὸν κ. Τρικυόπην νὰ κάμῃ μίαν ὥραν ἀρχήτερα τὴν διχλυσιν! Καὶ λατρεύουν καὶ τὸν Βουδδαν! Ἀλλὰ δικτὶ ὅχι τότε καὶ τὴν Βουδδαν - Πέστην; Καὶ ἡ ἀφαίρεσις του εἶνε τόση, ὥστε ἀναγκασθῆναι νὰ συνδικαλεχθῇ μετὰ τοῦ κ. Δημητράκη περὶ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ νομοῦ Λακωνίας, τῷ ἔλεγε διαρκῶς: Ὁ συνδυασμὸς τοῦ νομοῦ... Ἰαπωνίας!...

Μηχανογραφίαι! μηχανογραφίαι!

Τὴν περελθοῦσαν νύκτα ἡ συνοικία ἐν ἣ κατοικεῖ ἀνεστατώθη ὑπὸ ἀγρίων φωνῶν. Εἶχεν ὄνειρευθῇ ὅτι ἀπέτυχεν εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουαρίου. Καὶ οἱ προστρέξαντες γείτονες εὗρον αὐτὸν μὲ τὰ προσκεφάλαια ἐρριμμένα, βλοσυροὺς τοὺς ὀφθαλμούς, ὠρθημένους τὰς τρίχας καὶ κραυγάζοντα:

— Μὲ ἔφαγεν ὁ Μικᾶδος! Μὲ ἔφαγεν ὁ Μικᾶδος!...

Ὁδοκαθαριστής

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΠΙΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ὑπὸ **J. Bouillet**, διδάκτορος τῆς ἐν *Παριείοις* Ἰατρικῆς Σχολῆς, μετὰ εἰσαγωγῆς ὑπὸ **A. Laboullène**, κτλ. μετενυχθεῖσα (ἀδελφ. τοῦ συγγραφέως) καὶ διαφόροις συμπληρώμασι πλουτισθεῖσα ὑπὸ **Νικολάου Π. Παρίση** (ἐξ Ὑδρας), ὁφηγητοῦ τῆς *Γενικῆς Παθολογίας* ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Κορίνθου, 1885.

Ἀναντιρρήτως ὁ κ. Παρίσης ἀρίστην ἐποίησεν ἐκλογὴν μεταφράσεως τὸ ἀνωτέρω πῶνημα. Ἡ ἱστορία ἐπιστήμης τινὸς εἶνε ἡ καλλίστη εἰσαγωγὴ εἰς τὴν σπουδὴν αὐτῆς. Ἄν δὲν θέλωμεν νὰ μεταπέσῃ ἡ ἱατρικὴ εἰς τὴν τάξιν βαναύσου ἐπαγγέλματος, ἔλεγεν ὁ ἐνδοξὸς ἱατροφιλόλογος καὶ ἱατροφιλόσοφος *Littre*, ἀνάγκη ν' ἀσχοληθῶμεν περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς καὶ νὰ σπουδάσωμεν τὰ γράμματα μνημεῖα, τὰ ὅποια οἱ παρελθόντες αἰῶνες τῇ ἐκληροδότησαν.

Ἡ ἀξία πρὸ πάντων τοῦ ἔργου τοῦ κ. Bouillet συνίσταται εἰς τὸ εὐμεθεδὸν αὐτοῦ. Τὸ βιβλίον τοῦτο παρουσιάζει σύνολόν τι, σύνοψιν ἰδίων, αἵτινες ἐπεκράτησαν ἐν τῇ ἱατρικῇ ἐπιστῇ ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν. Σημειωτέον δ' ὅτι ἡ ἱατρικὴ ἔχει βαθεῖας τὰς ρίζας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν λαῶν. Ἡ προσοχὴ τοῦ ἀναγινώσκοντος τὸ ἐν λόγῳ πῶνημα τηρεῖται ἀκαταίμακτον ἀρχῇς μέχρι τέλους χωρὶς νὰ κουρασθῇ. Ἀλλ' ἡ συντομία αὕτη δὲν ἐπιδιώκεται ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς ὕλης.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν τῆς μεταφράσεως, εἶνε αὕτη σαφὴς καὶ πρὸ πάντων λίαν πιστὴ. Τὰ πολλὰ ἑλληνικὰ κείμενα ἀναφέρονται ἐν πρωτοτύπῳ. Ἀλλ' οὐχ ἦτον θέλωμεν ὑπομνήσαι εἰς τὸν φιλόπονον μεταφραστὴν, ὅτι ἡ νεοελληνικὴ γλῶσσα ἔχει ἀρκούσαν εὐκαρίαν, ὅπως ἐκφράσῃ πιστῶς πᾶσαν ἰδέαν καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐαυτῆς τύπων.

Ἐν γένει ἡ μετάφρασις τοῦ κ. Παρίση προῖεται ν' ἀποβῇ χρησιμωτέρα εἰς τοὺς ἡμετέρους Ἀσκληπιάδας καὶ εἰς τοὺς φιλομούσους ἐν γένει.

Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Παρίση καὶ ἐπὶ τινῶν ἐπιμόνων τυπογραφικῶν παραρτήσεων. Οὕτω λόγου χάριν ἀδυσσπότης ἐπανερχεται ἡ ἀλόκοτος γενικὴ πληθυντικὴ Ἀρθρῶν ἀντὶ Ἀρθρῶν.

ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ